

Euroopan unionin
neuvosto

Bryssel, 26. syyskuuta 2019
(OR. en)

12541/19

Toimielinten välinen asia:
2019/0203(NLE)

UD 241
RELEX 870
RL 1
MED 19

EHDOTUS

Lähtettäjä:	Euroopan komission pääsihteerin puolesta Jordi AYET PUIGARNAU, johtaja
Saapunut:	25. syyskuuta 2019
Vastaanottaja:	Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, Euroopan unionin neuvoston pääsihteerin
Kom:n asiak. nro:	COM(2019) 430 final
Asia:	Ehdotus NEUVOSTON PÄÄTÖKSEKSI Euroopan yhteisöjen ja niiden jäsenvaltioiden sekä Libanonin tasavallan välisestä assosiaatiosta tehdyllä Euro–Välimeri-sopimuksella perustetussa assosiaationeuvostossa Euroopan unionin puolesta otettavasta kannasta käsitteen ”peräisin olevat tuotteet” (”alkuperätuotteet”) määrittelyä ja hallinnollisen yhteistyön menetelmiä koskevan mainitun sopimuksen pöytäkirjan 4 muuttamiseen

Valtuuskunnille toimitetaan oheisena asiakirja COM(2019) 430 final.

Liite: COM(2019) 430 final

EUROOPAN
KOMISSIO

Bryssel 25.9.2019
COM(2019) 430 final

2019/0203 (NLE)

Ehdotus

NEUVOSTON PÄÄTÖS

Euroopan yhteisöjen ja niiden jäsenvaltioiden sekä Libanonin tasavallan välisestä assosiaatiosta tehdyllä Euro–Välimeri-sopimuksella perustetussa assosiaationeuvostossa Euroopan unionin puolesta otettavasta kannasta käsitteen ”peräisin olevat tuotteet” (”alkuperätuotteet”) määrittelyä ja hallinnollisen yhteistyön menetelmiä koskevan mainitun sopimuksen pöytäkirjan 4 muuttamiseen

PERUSTELUT

1. EHDOTUKSEN KOHDE

Tämä ehdotus koskee EU:n ja Libanonin välisen assosiaatiosopimuksen assosiaationeuvostossa unionin puolesta otettavaa kantaa EU:n ja Libanonin välisen assosiaatiosopimuksen pöytäkirjan 4 muuttamista koskevan päätöksen suunniteltuun hyväksymiseen.

2. EHDOTUKSEN TAUSTA

2.1. Euroopan yhteisön ja sen jäsenvaltioiden sekä Libanonin tasavallan välisestä assosiaatiosta tehty Euro–Välimeri-sopimus

Euroopan yhteisön ja sen jäsenvaltioiden sekä Libanonin tasavallan välisestä assosiaatiosta tehdyn Euro–Välimeri-sopimuksen¹ (jäljempänä ”sopimus”) tarkoituksena on luoda edellytykset tavaroiden, palvelujen ja pääoman kaupan asteittaiselle vapauttamiselle. Sopimus tuli voimaan 1. huhtikuuta 2006.

2.2. Assosiaationeuvosto

Sopimuksen 74 artiklan määräysten mukaisesti perustettu assosiaationeuvosto voi päättää muuttaa käsitteen ”peräisin olevat tuotteet” (”alkuperätuotteet”) määrittelyä ja hallinnollisen yhteistyön menetelmiä koskevan pöytäkirjan 4 määräyksiä (pöytäkirjassa 4 oleva 38 artikla). Assosiaationeuvosto muodostuu Euroopan unionin neuvoston jäsenistä ja Euroopan unionin komission jäsenistä sekä Libanonin hallituksen jäsenistä. Assosiaationeuvosto laatii päätöksensä ja suosituksensa kahden osapuolen yhteisellä sopimuksella.

2.3. Assosiaationeuvoston suunniteltu säädös

Assosiaationeuvoston on määrä hyväksyä seuraavassa kokouksessaan päätös (jäljempänä ”suunniteltu säädös”) käsitteen ”peräisin olevat tuotteet” (”alkuperätuotteet”) määrittelyä ja hallinnollisen yhteistyön menetelmiä koskevan pöytäkirjan 4 määräysten muuttamisesta.

Suunnitellun säädöksen tarkoituksena on muuttaa käsitteen ”peräisin olevat tuotteet” (”alkuperätuotteet”) määrittelyä ja hallinnollisen yhteistyön menetelmistä tehdyn pöytäkirjan 4 määräyksiä.

Suunnitellusta säädöksestä tulee osapuolia sitova assosiaatiosopimuksen 76 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

3. UNIONIN PUOLESTA OTETTAVA KANTA

Etuuskohteluun oikeuttavia Paneurooppa–Välimeri-alkuperäsääntöjä koskevassa alueellisessa yleissopimuksessa (jäljempänä ”yleissopimus”), vahvistetaan sellaisten tavaroiden alkuperää koskevat määräykset, joilla käydään kauppaa sopimuspuolten välillä tehtyjen asiaankuuluvien

¹ EUVL L 143, 30.5.2006, s.2.

sopimusten nojalla. EU allekirjoitti yleissopimuksen 15. kesäkuuta 2011 ja Libanon 22. lokakuuta 2014.

EU talletti hyväksymisasiakirjansa yleissopimuksen tallettajalle 26. maaliskuuta 2012 ja Libanon 25. lokakuuta 2017. Näin ollen yleissopimus tuli voimaan sen 10 artiklan 2 kohdan mukaisesti EU:n osalta 1. toukokuuta 2012 ja Libanonin osalta 1. joulukuuta 2017.

Yleissopimuksen 6 artiklassa määrätään, että kukin sopimuspuoli toteuttaa asianmukaiset toimenpiteet varmistakseen yleissopimuksen tosiasiallisen soveltamisen. Tätä varten Euroopan unionin ja sen jäsenvaltioiden sekä Libanonin tasavallan välisellä assosiaatiosopimuksella perustetun assosiaationeuvoston olisi hyväksyttävä päätös, jolla yleissopimuksen säännöt sisällytetään käsitteen ”peräisin olevat tuotteet” (alkuperätuotteet) määrittelyä ja hallinnollisen yhteistyön menetelmiä koskevaan pöytäkirjaan 4. Tämä tehdään sisällyttämällä muutettavaan pöytäkirjaan yleissopimusta koskeva viittaus, jonka nojalla sitä voidaan soveltaa.

Edelleen käynnissä olevassa yleissopimuksen muuttamista koskevassa prosessissa on saavutettu uudet nykyaikaistetut säännöt ja joustavammat alkuperäsäännöt. Yleissopimuksen virallinen muuttaminen edellyttää sopimuspuolten yksimielisyyttä. Se, että eräät sopimuspuolet vastustavat muutosta, saattaa viivästyttää hyväksymistä. Kun lisäksi otetaan huomioon sopimuspuolten ja sellaisten sopimuspuolissa noudatettavien sisäisten menettelyjen lukumäärä, jotka ovat tarpeen, jotta voidaan äänestää virallisesta hyväksymisestä ja valmistella muutettujen sääntöjen voimaantuloa, muutetun yleissopimuksen soveltamiselle ei voida vahvistaa selkeää alkamispäivää.

Tätä taustaa vasten Libanon on pyytänyt, että (i) muutettujen sääntöjen soveltaminen aloitettaisiin mahdollisimman pian vaihtoehtona nykyisten sääntöjen soveltamiselle, kunnes muutosprosessin tulos on selvillä; ja (ii) tietyille tekstiilituotteille laadittaisiin rajoitetuissa vuotuisissa kiintiöissä sovellettavat joustavammat alkuperäsäännöt. Pyyntöjen sisältö esitetään tarkemmin jäljempänä.

(a) Vaihtoehtoiset alkuperäsäännöt

EU:n ja Libanonin on tarkoitus soveltaa näitä sääntöjä väliaikaisesti ja kahdenvälisesti yleissopimuksen muutoksen tekemiseen ja voimaantuloon asti. Niitä on tarkoitus soveltaa vaihtoehtona yleissopimuksen sääntöjen soveltamiselle, sillä yleissopimuksen määräykset eivät rajoita sopimuspuolten välisissä asiaankuuluvissa sopimuksissa ja muissa asiaankuuluvissa kahdenvälisissä sopimuksissa vahvistettujen periaatteiden noudattamista. Näin ollen näistä säännöistä ei tehdä pakollisia, vaan talouden toimijat voivat soveltaa niitä vapaaehtoisesti, jos ne haluavat saada kyseisten sääntöjen mukaiset etuudet yleissopimusten mukaisten etuuksien sijaan. Niillä ei ole tarkoitus muuttaa yleissopimusta, jota sovelletaan edelleen sopimuspuolten välillä, eikä niillä muuteta yleissopimuksen mukaisia sopimuspuolten oikeuksia ja velvoitteita.

(b) Joustavammat alkuperäsäännöt tietyille tekstiilituotteille

Yleissopimuksen muuttamista koskevien keskustelujen aikana Libanon pyysi, että tietyille tekstiilituotteille vahvistettaisiin joustavammat nimikekohtaiset säännöt, jotta tuoduista kankaista tuotettuja vaatteita pidettäisiin sopimuksen mukaisina alkuperätuotteina. Libanon pyysi, että niitä sovellettaisiin 15 vuoden ajan kiintiöittä. Kun otetaan huomioon Syyrian pakolaiskriisin vakavat vaikutukset Libanoniin ja Libanonin tekstiilialan kehittymättömyys sekä toisaalta EU:n tekstiilialan tarpeet, Libanonin pyyntö ehdotetaan toteutettavaksi

vahvistamalla rajoitetut alkuperäkiintiöt, joissa sovellettaisiin joustavampia sääntöjä. Kyseisten rajoitettujen kiintiöiden kokonaisarvo olisi joko 17 miljoonaa euroa tai arvo, joka vastaa Libanonista EU:hun tuotujen vaatetustuotteiden viennin keskiarvoa vuosina 2015–2017. Tällaista poikkeusta sovellettaisiin 10 vuoden ajan. Libanon pyysi myös uudelleentarkastelulauseketta, jonka nojalla kiintiömäärää voitaisiin muuttaa (eli mahdollisesti korottaa) kolmen vuoden jälkeen. Ehdotetaan, että uudelleentarkastelu suoritetaan vähintään 5 vuoden kuluttua järjestelmän mahdolliseksi muuttamiseksi, mutta sitoutumatta kuitenkaan kiintiön tarkistamiseen. Uusien vaihtoehtojen ja nykyaikaisempien sääntöjen ansiosta EU:n tuotannonalan olisi helpompi viedä tekstiilituotteita Libanoniin; vastaavasti Libanonin tuotannonalan olisi helpompi viedä tiettyjä tekstiilituotteita EU:hun rajoitetuissa vuotuisissa kiintiöissä sovellettavien joustavampien alkuperäsääntöjen ansiosta.

Neuvoston olisi vahvistettava assosiaationeuvostossa otettava EU:n kanta.

Siltä osin kuin ehdotetut muutokset koskevat nykyistä yleissopimusta, ne ovat luonteeltaan teknisiä eivätkä vaikuta tällä hetkellä voimassa olevan alkuperäsääntöjä koskevan pöytäkirjan sisältöön. Sen vuoksi niistä ei tarvitse tehdä vaikutustenarviointia.

3.1. Vaihtoehtojen alkuperäsääntöjen yksityiskohdat

Vaihtoehtojen alkuperäsääntöjen käyttöönottoa koskevilla muutosehdotuksilla alkuperäsäännöistä tehtäisiin joustavampia ja ajantasaisempia samaan tapaan kuin mitä unioni on jo sopinut muissa kahdenvälisissä sopimuksissa (EU:n ja Kanadan välinen laaja-alainen talous- ja kauppasopimus, EU:n ja Vietnamin välinen vapaakauppasopimus, EU:n ja Japanin välinen talouskumppanuussopimus sekä EU:n ja Eteläisen Afrikan kehitysyhteisön kumppanuusvaltioiden välinen talouskumppanuussopimus) tai etuusjärjestelyissä (yleinen tullietuusjärjestelmä). Tärkeimmät muutokset olisivat seuraavat:

(a) Kokonaan tuotetut tuotteet – aluksia koskevat edellytykset

Vaihtoehtoisissa säännöissä olevat ns. aluksia koskevat edellytykset ovat yksinkertaisempia ja joustavampia. Nykyisestä tekstistä (5 artikla) on poistettu tiettyjä edellytyksiä (kuten erityiset miehistöä koskevat vaatimukset); lisäksi muita edellytyksiä on muutettu joustavuuden lisäämiseksi (omistajuus).

(b) Riittävä valmistus tai käsittely – keskiarvo

Ehdotetuissa vaihtoehtoisissa säännöissä (4 artikla) viejälle annetaan mahdollisuus pyytää tulliviranomaisilta lupaa laskea noudettuna-hinta ja ei-alkuperäainesten arvo keskiarvon perusteella kustannusten ja valuuttakurssien vaihtelujen huomioon ottamiseksi. Tämä auttaisi viejiä ennakoimaan tilanteet helpommin.

(c) Poikkeama

Nykyinen poikkeama (6 artikla) on 10 prosenttia tuotteen noudettuna-hinnasta.

Ehdotetussa tekstissä (5 artikla) maataloustuotteille myönnettäisiin 15 prosentin poikkeama tuotteen nettopainosta ja teollisuustuotteille 15 prosentin poikkeama tuotteen noudettuna-hinnan arvosta.

Painoa koskeva poikkeama tekee arviointiperusteesta objektiivisemmän, ja 15 prosentin kynnysarvon katsotaan saavan aikaan riittävän lievennyksen. Sillä varmistetaan myös, että hyödykkeiden kansainvälinen hintavaihtelu ei vaikuta maataloustuotteiden alkuperään.

(d) Kumulaatio

Ehdotettu teksti (7 artikla) sisältää edelleen kaikkia tuotteita koskevan diagonaalisen kumulaation. Lisäksi siinä määrätään kaikkia muita tuotteita kuin harmonoidun järjestelmän 50–63 ryhmän tekstiilituotteita ja vaatteita koskevasta yleisestä täyskumulaatiosta.

Ehdotettu teksti sisältää harmonoidun järjestelmän 50–63 ryhmän tuotteita koskevan kahdenvälisen täyskumulaation. Unioni ja Libanon voivat myöhemmin laajentaa yleisen täyskumulaation koskemaan myös harmonoidun järjestelmän 50–63 ryhmän tuotteita.

(e) Kirjanpidollinen erottelu

Nykyisissä säännöissä (yleissopimuksen 20 artikla) tulliviranomaiset voivat antaa luvan kirjanpidolliseen erotteluun, jos ”erillisvarastointi aiheuttaa huomattavia kustannuksia tai merkittäviä vaikeuksia”. Muutetun säännön (12 artikla) mukaan tulliviranomaiset voivat antaa luvan kirjanpidolliseen erotteluun, ”jos keskenään korvattavissa olevia alkuperä- ja ei-alkuperäaineita käytetään”.

Viejän ei enää tarvitse perustella kirjanpidollista erottelua koskevaa pyyntöään sillä, että erillisvarastointi aiheuttaisi huomattavia kustannuksia tai merkittäviä vaikutuksia, vaan keskenään korvattavissa olevien aineiden käyttö on riittävä peruste.

Kun sokeri katsotaan aineeksi tai valmiiksi tuotteeksi, alkuperä- ja ei-alkuperäainesten varastojen ei enää tarvitse olla fyysisesti erillään.

(f) Alueperiaate

Nykyisten sääntöjen (12 artikla) mukaan tietty valmistus tai käsittely voidaan tehdä alueen ulkopuolella tietyin edellytyksin. Tämä ei kuitenkaan koske tekstiilien kaltaisia harmonoidun järjestelmän 50–63 ryhmän tuotteita. Tämä tekstiilejä koskeva rajoitus on poistettu ehdotetuista säännöistä (12 artikla).

(g) Muuttumattomuus

Ehdotetussa muuttumattomuussäännössä (14 artiklan) sopimuspuolten välisille alkuperätuotteiden siirroille myönnetään enemmän lievennyksiä. Sen myötä poistuisivat tilanteet, joissa tuotteille, joiden alkuperästä ei ole epäilystä, ei myönnetä tuontietuustullia, koska suora kuljettamista koskevat viralliset vaatimukset eivät täyty.

(h) Tullinpalautuksen tai tulleista vapauttamisen kieltäminen

Nykyisissä säännöissä (15 artikla) tullinpalautuksen kieltämistä koskevaa yleistä periaatetta sovelletaan kaikkien tuotteiden valmistuksessa käytettäviin aineisiin. Ehdotetuissa säännöissä (16 artikla) kaikkia tuotteita koskeva kieltäminen poistetaan, lukuun ottamatta harmonoidun järjestelmän 50–63 ryhmän tuotteiden valmistuksessa käytettäviä aineita. Tekstissä on kuitenkin myös eräitä poikkeuksia näitä tuotteita koskevaan tullinpalautuskieltoon.

(i) Alkuperäselvitys

Muutoksen myötä käytetään vain yhtä alkuperäselvitystä (EUR.1-tavaratodistus tai alkuperäilmoitus) sen sijaan, että olisi esitettävä sekä EUR.1- että EUR.MED-tavaratodistus. Tämä yksinkertaistaa järjestelmää huomattavasti. Sen uskotaan myös parantavan sääntöjen noudattamista talouden toimijoiden keskuudessa, koska monimutkaisista säännöistä johtuvat virheet poistuisivat, ja helpottavan tulliviranomaisten hallinnointityötä. Sillä ei myöskään uskota olevan vaikutuksia alkuperäselvitysten tarkastuskapasiteettiin, vaan se säilyisi ennallaan.

Ehdotetut säännöt (17 artikla) sisältävät myös mahdollisuuden ottaa käyttöön rekisteröityjen viejien järjestelmä (REX). Tällaiset yhteiseen tietokantaan rekisteröidyt viejät laativat itse alkuperävaluutukset eikä valtuutettuja viejiä koskevaa menettelyä tarvitse noudattaa. Alkuperävaluutuksella on sama oikeudellinen arvo kuin alkuperäilmoituksella tai EUR.1-tavaratodistuksella.

Ehdotetuissa säännöissä annettaisiin myös mahdollisuus sopia sellaisen alkuperäselvityksen käytöstä, joka on annettu ja/tai toimitettu sähköisesti.

Jotta vaihtoehtoisten sääntöjen mukaiset alkuperätuotteet voitaisiin erottaa yleissopimuksen mukaisista alkuperätuotteista, vaihtoehtoihin pohjautuvissa alkuperätodistuksissa ja kauppalaskuilmoituksissa on oltava maininta sovelletuista säännöistä.

(j) Alkuperäselvityksen voimassaolo

Alkuperäselvityksen voimassaoloa ehdotetaan pidennettäväksi nykyisestä 4 kuukaudesta 10 kuukauteen. Tämän uskotaan saavan aikaan osapuolten välillä tapahtuvissa alkuperätuotteiden siirroissa tarvittavat lievennykset.

3.2. Nimikekohtaiset säännöt

3.2.1. Maataloustuotteet

(a) Arvo ja paino

Aiemmin alkuperäainesten rajat ilmaistiin arvona. Uudet rajat ilmaistaan painona, jotta hintojen ja valuuttakurssien vaihtelun vaikutukset vältettäisiin (esim. harmonoidun järjestelmän ex 19 ja 20 ryhmä sekä nimikkeet 2105 ja 2106) ja tietyt sokeria koskevat rajat poistettaisiin (esim. 8 ryhmä ja nimike 2202).

Vaihtoehtoisissa säännöissä kynnyсарvo korotetaan nykyisestä 20 prosentista 40 prosenttiin, ja niillä otettaisiin käyttöön tiettyjä nimikkeitä koskeva mahdollisuus ilmaista rajat joko arvona tai painona. Muutokset koskevat erityisesti seuraavia HS-ryhmiä ja -nimikkeitä: ex 1302, 1704 (raja voidaan ilmaista joko arvona tai painona), 18 (1806: raja voidaan ilmaista joko arvona tai painona), 1901.

(b) Hankintamallien mukauttaminen

Muille maataloustuotteille (kuten kasviöljyt, pähkinät ja tupakka) vahvistetaan joustavammat säännöt, jotka on mukautettu nykyiseen taloustilanteeseen. Tämä koskee erityisesti harmonoidun järjestelmän 14, 15, 20 (myös nimike 2008), 23 ja 24 ryhmää. Vaihtoehtoisilla säännöillä saavutetaan tasapaino alueellisten ja globaalien hankintojen välillä esim. 9 ja 12 ryhmässä. Sääntöjä on yksinkertaistettu (poikkeusten vähentäminen) 4, 5, 6, 8 ja 11 ryhmässä sekä ex 13 ryhmässä.

3.2.2. Teollisuustuotteet (lukuun ottamatta tekstiilejä)

Ehdotettu kompromissiratkaisu sisältää huomattavia muutoksia nykyisiin sääntöihin

- nykyisessä ryhmäsäännössä asetetaan kaksi kumulatiivista edellytystä useille tuoteluokille. Vastedes tällaisia edellytyksiä on vain yksi (harmonoidun järjestelmän 74, 75, 76, 78 ja 79 ryhmä);
- useat ryhmäsäännöstä poikkeavat erityissäännöt on poistettu (harmonoidun järjestelmän 28, 35, 37, 38 ja 83 ryhmä). Tällainen horisontaalisempi lähestymistapa helpottaa sekä toimijoiden että tullin toimintaa;
- nykyiseen ryhmäsääntöön lisätään vaihtoehtoinen sääntö, jolloin viejällä on enemmän valinnanvaraa alkuperävaatimuksen täyttämiseksi (27, 40, 42, 44, 70, 83, 84 ja 85 ryhmä).

Kaikkien näiden muutosten myötä nimikekohtaisista säännöksistä saadaan ajantasaisemmat ja nykyaikaisemmat, mikä yleisesti ottaen helpottaa alkuperäaseman saamista koskevien vaatimusten täyttämistä. Lisäksi edellä mainittu mahdollisuus käyttää tietyn ajan keskiarvoa noudettuna-hinnan ja ei-alkuperäainesten arvon laskemisessa yksinkertaistaa viejien tilannetta entisestään.

3.2.3. Tekstiilit

Tekstiilejä ja vaatteita koskevia uusia vaihtoehtoja on otettu käyttöön ulkoisen jalostuksen ja poikkeamien osalta. Tekstiin on lisätty myös uusia alkuperän saamiseen oikeuttavia prosesseja erityisesti kankaiden osalta. Tämän uskotaan helpottavan tuotteiden saatavuutta. Kahdenvälistä täyskumulaatiota sovellettaisiin vastedes myös näihin tuotteisiin. Tällaisessa kumulaatiossa tekstiiliaineiksille suoritettut käsittelyt (esim. neulominen ja kehrääminen) voidaan ottaa huomioon kumulaatiovyöhykkeellä tapahtuvassa tuotantoprosessissa.

Tietyille vaatteille ja asusteille ehdotetut kahdenväliset kiintiöt mahdollistaisivat noin 17 miljoonan euron arvoisen tuonnin. Tämä arvio perustuu Libanonin aiemman tuonnin keskimääräisiin yksikköhintoihin. Tällaisen kiintiösääntöjä noudattaen tapahtuvan vähäisen tuonnin vaikutus Euroopan markkinoihin olisi merkityksetön.

4. OIKEUSPERUSTA

4.1. Menettelyllinen oikeusperusta

4.1.1. Periaatteet

Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (jäljempänä ”SEUT-sopimus”) 218 artiklan 9 kohdassa määrätään päätöksistä ”sopimuksella perustetussa elimessä unionin puolesta esitettävien kantojen vahvistamisesta, silloin kun tämän elimen on annettava säädöksiä, joilla on oikeusvaikutuksia, lukuun ottamatta säädöksiä, joilla täydennetään tai muutetaan sopimuksen institutionaalisia rakenteita”.

Ilmaisu ’säädökset, joilla on oikeusvaikutuksia’ käsittää myös sellaiset säädökset, joilla on oikeusvaikutuksia kyseiseen elimeen sovellettavan kansainvälisen oikeuden nojalla. Se kattaa

myös välineet, joilla ei ole sitovaa vaikutusta kansainvälisen oikeuden nojalla, mutta jotka ”voivat vaikuttaa ratkaisevasti sen säännösten sisältöön, jonka unionin lainsäätävä antaa”².

4.1.2. Soveltaminen käsillä olevassa asiassa

Assosiaationeuvosto on sopimuksella eli Euroopan yhteisön ja sen jäsenvaltioiden sekä Libanonin tasavallan välisestä assosiaatiosta tehdyllä Euro–Välimeri-sopimuksella perustettu elin.

Säädös, joka assosiaationeuvoston on määrä antaa, on säädös, jolla on oikeusvaikutuksia. Suunnitellusta säädöksestä tulee sitova kansainvälisen lainsäädännön nojalla assosiaatiosopimuksen 76 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

Suunnitelluilla säädöksillä ei täydennetä eikä muuteta sopimuksen institutionaalisia rakenteita.

Sen vuoksi päätösehdotuksen menettelyllinen oikeusperusta on SEUT-sopimuksen 218 artiklan 9 kohta.

4.2. Aineellinen oikeusperusta

4.2.1. Periaatteet

SEUT-sopimuksen 218 artiklan 9 kohdan nojalla annettavan päätöksen aineellinen oikeusperusta määräytyy ensisijaisesti sen suunnitellun säädöksen tavoitteen ja sisällön perusteella, jota unionin puolesta otettava kanta koskee.

4.2.2. Soveltaminen käsillä olevassa asiassa

Suunnitellun säädöksen pääasiallinen tavoite ja sisältö koskevat yhteistä kauppapolitiikkaa.

Sen vuoksi päätösehdotuksen aineellinen oikeusperusta on SEUT-sopimuksen 207 artiklan 3 kohta ja 207 artiklan 4 kohdan ensimmäinen alakohta.

4.3. Päätelmät

Päätösehdotuksen oikeusperustan olisi oltava SEUT-sopimuksen 207 artiklan 3 kohta ja 207 artiklan 4 kohdan ensimmäinen alakohta yhdessä SEUT-sopimuksen 218 artiklan 9 kohdan kanssa.

5. TALOUSARVIOVAIKUTUKSET

Tietyissä tekstiilialan kiintiöissä myönnettävät poikkeukset voivat vaikuttaa tullituloihin, jotka ovat EU:n omia tuloja. Vaikutus on todennäköisesti kuitenkin erittäin pieni, koska asiaankuuluvien tuotteiden Libanonista EU:hun suuntautuvan viennin arvo on melko vähäinen ja koska on erittäin todennäköistä, että poikkeusta käytetään uudessa viennissä eikä sillä korvata tällä hetkellä tullien alaista mutta poikkeuksen myötä tullitonta vientiä.

² Unionin tuomioistuimen tuomio 7.10.2014, Saksa v. neuvosto, C-399/12, ECLI:EU:C:2014:2258, 61–64 kohta.

Vaihtoehtoisten alkuperäsääntöjen soveltamisella voi myös olla vaikutuksia, mutta niitä ei voida arvioida määrällisesti.

6. SUUNNITELLUN SÄÄDÖKSEN JULKAISEMINEN

Koska assosiaationeuvoston säädöksellä muutetaan assosiaatiosopimusta, on aiheellista julkaista se *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* sen hyväksymisen jälkeen.

Ehdotus

NEUVOSTON PÄÄTÖS

Euroopan yhteisöjen ja niiden jäsenvaltioiden sekä Libanonin tasavallan välisestä assosiaatiosta tehdyllä Euro–Välimeri-sopimuksella perustetussa assosiaationeuvostossa Euroopan unionin puolesta otettavasta kannasta käsitteen ”peräisin olevat tuotteet” (”alkuperätuotteet”) määrittelyä ja hallinnollisen yhteistyön menetelmiä koskevan mainitun sopimuksen pöytäkirjan 4 muuttamiseen

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 207 artiklan 3 kohdan ja 207 artiklan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan yhdessä 218 artiklan 9 kohdan kanssa,

ottaa huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Unioni teki Euroopan yhteisön ja sen jäsenvaltioiden sekä Libanonin tasavallan välisestä assosiaatiosta tehdyn Euro–Välimeri-sopimuksen, jäljempänä ’sopimus’, neuvoston päätöksellä 2006/356/EY¹, ja sopimus tuli voimaan 1 päivänä huhtikuuta 2006.
- (2) Sopimukseen sisältyvä pöytäkirja 4 koskee käsitteen ”peräisin olevat tuotteet” (”alkuperätuotteet”) määrittelyä ja hallinnollisen yhteistyön menetelmiä. Mainitun pöytäkirjan 38 artiklan nojalla sopimuksen 74 artiklan 1 kohdalla perustettu assosiaationeuvosto, jäljempänä ’assosiaationeuvosto’, voi päättää muuttaa pöytäkirjan määräyksiä.
- (3) Assosiaationeuvoston on määrä tehdä seuraavassa kokouksessaan päätös pöytäkirjan 4 muuttamisesta.
- (4) On aiheellista määrittää kanta, joka otetaan unionin puolesta assosiaationeuvostossa, koska assosiaationeuvoston päätös tulee olemaan unionia sitova.
- (5) Unioni teki etuuskohteluun oikeuttavia Paneurooppa–Välimeri-alkuperäsääntöjä koskevan alueellisen yleissopimuksen, jäljempänä ’yleissopimus’, neuvoston

¹ Neuvoston päätös, annettu 14 päivänä helmikuuta 2006, Euro–Välimeri-sopimuksen tekemisestä Euroopan yhteisön ja sen jäsenvaltioiden sekä Libanonin tasavallan välisestä assosiaatiosta (EUVL L 143, 30.5.2006, s. 2)

päätöksellä 2013/93/EU¹, ja yleissopimus tuli voimaan 1 päivänä toukokuuta 2012. Siinä vahvistetaan sopimuspuolten välillä tehtyjen asiaankuuluvien sopimusten nojalla kaupattavien tavaroiden alkuperää koskevat määräykset, joita sovelletaan rajoittamatta kyseisissä sopimuksissa määrättyjen periaatteiden noudattamista.

- (6) Yleissopimuksen 6 artiklassa määrätään, että kukin sopimuspuoli toteuttaa asianmukaiset toimenpiteet varmistaakseen yleissopimuksen tosiasiallisen soveltamisen. Tätä varten assosiaationeuvoston olisi hyväksyttävä päätös yleissopimusta koskevan viittauksen lisäämisestä sopimuksen pöytäkirjaan 4.
- (7) Yleissopimuksen muutoksesta käytyjen keskustelujen tuloksena laadittiin uudet nykyaikaistetut ja joustavammat alkuperäsäännöt, jotka on määrä sisällyttää yleissopimukseen. Odottaessa muutosprosessin lopputulosta EU ja Libanon ovat ilmaisseet halukkuutensa soveltaa uusia sääntöjä mahdollisimman pian kahdenvälisesti ja vaihtoehtona nykyisten sääntöjen soveltamiselle.
- (8) Yleissopimuksen muutosta valmistellessa Libanon esitti unionille pyynnön, joka koski joustavampien alkuperäsääntöjen vahvistamista tietyille tekstiilituotteille, jotta tuoduista kankaista tuotettuja vaatteita pidettäisiin sopimuksen mukaisina alkuperätuotteina. Ottaen huomioon Syyrian pakolaiskriisin vakavat vaikutukset Libanoniin ja Libanonin tekstiilialan kehittymättömyys, neuvosto katsoo unionin puolesta, että on perusteltua sopia, että tiettyihin tekstiilituotteisiin sovelletaan joustavampia alkuperäsääntöjä rajoitetuissa vuotuisissa kiintiöissä,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Assosiaationeuvostossa unionin puolesta otettava kanta perustuu tämän päätöksen liitteenä olevaan assosiaationeuvoston säädösluonnokseen.

2 artikla

Tämä päätös on osoitettu komissiolle.

Tehty Brysselissä

*Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja*

¹ Neuvoston päätös 2013/93/EU, annettu 14 päivänä huhtikuuta 2011, etuuskohteluun oikeuttavia Paneurooppa–Välimeri-alkuperäsääntöjä koskevan alueellisen yleissopimuksen allekirjoittamisesta Euroopan unionin puolesta (EUVL L 54, 26.2.2013, s. 4).